

Una formació musical democràtica

L'Orquestra Barroca de Friburg, a Torroella Foto: ANNA CARLOTA.

Fa divuit anys, el 1995, la Freiburger Barockorchester (Orquestra Barroca de Friburg) va actuar per primer cop a Torroella de Montgrí. Aleshores era una formació amb pocs anys d'existència i integrada per joves músics que, amb criteris historicistes, tractaven amb rigor i entusiasme el repertori barroc. Ha passat el temps i aquesta orquestra s'ha consolidat com una de les formacions més destacades en la interpretació del barroc i ha ampliat, a més, el seu repertori fins que hi ha enquibit la música contemporània. Aleshores la direcció musical anava a càrrec del violinista Gottfried von der Goltz que, per decisió democràtica dels membres d'una orquestra que s'autogestiona seguint el model de les formacions del segle XVIII, ara la comparteix amb la també violinista Petra Müllejjans sense que n'assumeixin la funció d'una manera fixa i

jerarquitzant. Que una dona comparteixi la direcció sembla lògic en una formació democràtica que, en el format d'orquestra de cambra present a Torroella, es componia de set homes i vuit dones. En tot cas, el temps ha passat i aquests músics alemanys s'han fet grans i han adquirit maduresa interpretativa sense perdre un palpable entusiasme. Ho van demostrar divendres en el seu retorn joiós, esplèndid i justament celebrat pel públic, a Torroella. No va ser a l'església de Sant Genís, sinó al nou Auditori Ter, amb la seva caixa acústica que acull tan bé la música barroca.

El programa presentava una estructura simètrica amb obres de dos autors fonamentals de la música barroca. Tant la primera com la segona part van començar amb una peça de Vivaldi i van continuar amb dos concerts de Johann Sebastian Bach que, influït pels músics italians de l'època, els va compondre a partir de l'estructura establerta per Vivaldi: un temps lent (adagio o andante) enmig de dos de ràpids (allegros). Amb l'obertura de l'òpera L'Olimpiade, el concert va començar amb el vitalisme de Vivaldi de qui, en canvi, després van interpretar una de les peces (la Simfonia en si menor "Al santo sepulcro") que, en contrast amb bona part de la seva obra, tenen un caràcter dramàtic.

Amb Bach, van fer-se presents els solistes, que també són els directors. Müllejjans, que també és una intèrpret apassionada de jazz, va fer una interpretació vibrant del Concert núm. 1, en la menor per a violí i orquestra. Després va compartir el protagonisme solista amb Gootfried von der Goltz en el Doble concert en re menor per a dos violins i orquestra, una d'aquelles obres que farien entendre que Bach creia que Déu li dictava la música. És una obra composta en un estat de gràcia que semblava inspirar els seus intèrprets. A la segona part, quan els homes de l'orquestra s'havien tret la jaqueta i la corbata, Von der Goltz, més auster de moviments que Müllejjans, va ser el solista precís d'una altra bella pàgina concertística de Bach: el Concert en mi major per a violí i orquestra. I encara hi va haver el Concert en re major per a tres violins, corda i continu, reconstruït a partir de la versió que es conserva per a tres clavecins. El treball dels solistes va ser notable, però sempre en relació amb l'orquestra. Fins i tot el caràcter dels concerts de Bach s'acorda amb l'esperit democràtic de la formació: donen joc al virtuosisme, però evitant que entorpeixin l'equilibri del conjunt instrumental.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 12-08-2013 Pàgina 13

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/669613-una-formacio-musical-democratica.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss